

tobias nilsson

Året är 1978...

På en midsommarfest i Skåne fröjdas ett ungt par i goda vänners lag och firar en traditionsenlig svensk midsommar. När nubbarna har avlösts av bläckor för de närvarande är det unga paret ännu i vaket tillstånd. Nio månader senare föds en pojke under kaotiska omständigheter på BB i Katrineholm. Pojken vägrar att andas och lungorna är fyllda av vatten men efter en sällan skådad vårdinsats av ambulanspersonalen samt läkarna på Eskilstuna lasarett kör livet igång för den rödhåriga pojken som föräldrarna Stellan och Maud och syskonen Anna-Karin och Daniel ger namnet Tobias. Farfar Holger vill naturligtvis vara med på ett hörn och den slutgiltiga namnversionen som prästen genom en skvätt sakralt vatten befäster blir Tobias Holger Nilsson.

Trångboddheten infinner sig på Magasingatan i Valla och familjen flyttar till Borlänge i Dalarna och blir kvar där i drygt nio år. Under den tiden är favoritsysselsättningen att i harmonisk ensamhet gå till bäcken och fiska bäcköring. Enligt en något sarkastisk storebror luktade Tobias mask och fisk mellan fem och nio års ålder vilket gjorde det outhärdligt att vara i närheten.

Mitt under den första kärleken i tredje klass (fiskeintresset med tillhörande doft hade då bytts ut) så flyttar familjen vidare till Hagge mellan Ludvika och Smedjebacken. En kär och galen Tobias är fast besluten att på sin BMX Panther cykla de fem milen till sin Nina varje helg. Några gånger är han på väg men vänder om efter ett par kilometer, djupt besviken över att troligen ha förlorat henne.

Något år senare får han chansen att besöka en skoldans med sin gamla klass och naturligtvis bjuder han upp Nina när tonerna av Stand by me börjar eka över matsalen som kvällen till ära får agera disco. Detta resulterar i en tredje plats i danstävlingen och en påse popcorn och två chokladbollar inkasseras för denna prestation. En bonus utöver detta är uppenbarligen också ett ytterst sött barndomsminne som suttit kvar i femton år.

Åren går och flyttlasset går vid tolv års ålder till Stenbäcken i Smedjebacken. Den egendomliga pottfrisuren har bytts ut mot en lika egendomlig snedbena och snart kallar Norrbärke församling ortens unga gossar och flickor till konfirmationsupptakt. När denna avslutas får Tobias en keyboard av sina föräldrar och naiva drömmar av det musikaliska slaget börjar gro. Han lär sig noter och ackord och snart sitter han på sitt pojkrum och skrålar Your song och drömmer sig bort på spotlight-belysta estrader där söta flickor står på rad med sina tändare.

Han röner dock ingen större framgång bland flickorna med sin snedbena och börjar istället ägna sig åt att betrakta kärleken och ömheten på håll och skriver om den. Någonstans finns det ännu kvar en svart och röd bok fylld med små texter och rim om kärlek, ömhet och en brinnande längtan efter att få hångla med någon på fritidsgårdens fredagsdiscon.

Åren går och håret och allt annat börjar växa och efter en tur till Skåne ett år flyttar Tobias till Karlstad för att bli student. Allt går väl de första månaderna och Tobias klarar sina tentor på den statsvetenskapliga institutionen utan några problem. Vändningen i den akademiska framgången kommer efter att han får in en extra slant på sitt konto efter att ha agerat servitör på en fjällanläggning i Fredriksberg för en fest som Metals ungdomsförbund arrangerade. För pengarna åker han tidigt en lördagsmorgon och köper sin första gitarr och upptäcker att det går att sätta plinkande gitarrtoner till sina texter och plötsligt har man en egen sång. (Efter gitarrinköpet tar han fem poäng och dessa på omtentor under vårens sista två veckor).

På dagen två månader efter att gitarren hamnat i händerna på honom utmanar han ödet och har sin första spelning på stadshotellet i Karlstad inför 93 personer. Låtlistan består av enbart egna låtar och Tobias hamnar i ett euforiskt tillstånd när publiken faktiskt applåderar och busvisslar efter genomförandet. Om publiken tog framförandet på samma allvar som Tobias själv gjorde och om applåderna och busvisslingarna berodde på missförståndet att det hela skulle vara ett skämt låter vi vara osagt. Det var i alla fall begynnelsen för en mans brinnande vilja att stå på scenen och sjunga sina egna sånger. På den vägen var det och på den vägen är det...

Vad hände sen?

Tobias är i Smedjebacken över sommaren och spelar på allehanda platser runt om i länet. Därefter flyttar han till Uppsala och startar upp en helakustisk scen på Trädgårdscaféet. Under en spelning där berättar caféägaren att en av Cornelis Vreeswijks gamla kamrater är där och lyssnar och Tobias kommer i kontakt med en man vid namn Björn Arahb. Björn lotsar honom i musikbranschens djungel och Tobias kommer i kontakt med SR Uppland där han spelar in sin första demo för att vara veckans artist.

Tiden går och det blir dags att spela in en riktig CD och Tobias kommer genom Björn i kontakt med Jonathan Berger. Jonathan, eller Jon som han kallas, räcker fram en elgitarr till Tobias och han gillar det han hör. Två veckor senare står de i Jons studio för att göra en skiva som slutligen får namnet Vingar av guld. Jon är vad man skulle kunna kalla en relativt okänd levande legend. Med ett förflutet som inneboende på Chelsea Hotel i New York och med band till personer såsom Pete Seeger, Janis Joplin, Bob Dylan och Leonard Cohen är det lätt att förstå att Tobias öron var spetsade när de tog sina kaffepauser och Jon berättade om sina Greenwich Village-minnen från ett vilt 60- och 70-tal.

Skivan tar tid att spela in men till slut så står Tobias där med sin första CD i handen. Det enda som var kvar att göra var att få ett bolag att nappa och han bränner upp en hel del kopior och skickar ut till alla skivbolag som verkar bra. Efter två dagar kommer ett brev och Tobias kan konstatera att bolag nummer ett tackar för att de fått lyssna på "din/er CD/kassett mycket noggrant men vi har bestämt oss för att vi inte kan jobba vidare med din/er musik". Tobias försökte minnas när han senast lyssnat mycket noggrant på musik utan att veta om det var en CD eller kassett han lyssnade på men kom inte på när det kunde vara... Det dök ner något till refuseringsbrev i brevinkastet i köket där Tobias bodde då men i övrigt brydde sig skivbolagen inte om att ge någon återkoppling på materialet som skickats in.

Tobias inser att det är fel väg att gå och kämpar vidare och åker runt och spelar så fort tillfälle ges. Under tiden hinner han flytta till Bromma. Efter en tid i den nya staden kommer han i kontakt med Erik Olofsson

(bas/piano) och Oskar Olwan (gitarr) och de börjar spela tillsammans. De gör ett antal lyckade spelningar och bestämmer sig för att själva se till så att folket ska få en ärlig chans att få lyssna på musiken. De hinner bli utkastade ur sin replokal (betalade hyran på 200 kr en dag för sent) innan Nils Wallfält kommer med i bandet på slagverk/trummor och de börjar repa för fullt för att själva producera skivan i en ny och fin lokal. Tobias kommer i kontakt med Pierre Ström på YTF Records och de är intresserade av att släppa skivan och planerandet, spelandet och planerna börjar ta form.

"Lara" släpps på YTF Records
och finns ute i butikerna
6 oktober 2003.

För mer information kontakta Tobias Nilsson:
Telefon: 070-309 15 26, e-post: tobiasnilsson@tobiasnilsson.com

För bokning kontakta Ulf Johan Tempelman på YTF Artistförmedling:
Telefon: 08-540 65 232, e-post: bokning@tobiasnilsson.com

Pressbilder och biografi finns på www.tobiasnilsson.com